

ΟΙ ΗΡΩΕΣ ΝΙΚΟΥΝ ΤΟΥΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΥΣ ΦΟΒΟΥΣ ΤΟΥΣ

Ο ΣΚΑΝΤΑΡ

ΚΑΙ Η
ΚΑΤΑΡΑ
ΤΟΥ ΣΚΕΛΕΤΟΥ

A.F. STEADMAN

— • ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ BEST SELLER • —

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΙΚΑΡΟΣ

Ο ΣΚΑΝΤΑΡ
ΚΑΙ Η
ΚΑΤΑΡΑ
ΤΟΥ ΣΚΕΛΕΤΟΥ

Ο ΣΚΑΝΤΑΡ ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΡΑ ΤΟΥ ΣΚΕΛΕΤΟΥ

Μετάφραση: Μαργαρίτα Ζαχαριάδου

A.F. STEADMAN

Τίτλος πρωτοτύπου: *Skandar and the Skeleton Curse*

Πρώτη έκδοση στη Μεγάλη Βρετανία, Simon & Schuster UK Ltd, 2024

© 2024, De Ore Leonis για το κείμενο

© 2024, Two Dots για την εικονογράφηση

© 2025, Εκδόσεις Ίκαρος για την ελληνική γλώσσα

Μετάφραση από τα αγγλικά: Μαργαρίτα Ζαχαριάδου

Επιμέλεια: Μάνος Μπονάνος

Στοιχειοθεσία – Σελιδοποίηση: Εκδόσεις Ίκαρος/Μαλβίνα Κότο

Παραγωγή: Κοτσάτος Α.Ε.

Πρώτη έκδοση: Νοέμβριος 2025

ISBN 978-960-572-800-7

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση ή αναπαραγωγή του παρόντος έργου στο σύνολό του ή τμημάτων του με οποιονδήποτε τρόπο, καθώς και η μετάφραση ή διασκευή του ή εκμετάλλευσή του με οποιονδήποτε τρόπο αναπαραγωγής έργου λόγου τέχνης, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2121/1993 και της Διεθνούς Σύμβασης Βέρνης-Παρισιού, που κυρώθηκε με τον ν. 100/1975. Επίσης απαγορεύεται η αναπαραγωγή της στοιχειοθεσίας, της σελιδοποίησης, του εξωφύλλου και γενικότερα όλης της αισθητικής εμφάνισης του βιβλίου, με φωτοτυπικές ή οποιεσδήποτε άλλες μεθόδους, σύμφωνα με το άρθρο 51 του ν. 2121/1993.

Κανένα μέρος ή απόσπασμα του παρόντος βιβλίου δεν δύναται να χρησιμοποιηθεί ή να αναπαραχθεί, καθ' οιονδήποτε τρόπο ή μέσο, για τον σκοπό εκπαίδευσης τεχνολογιών ή συστημάτων Τεχνητής Νοημοσύνης. Κατ' εφαρμογή του Άρθρου 4(3) της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 για την Ψηφιακή Ενιαία Αγορά, ο συγγραφέας και ο εκδότης επιφυλάσσονται ρητώς όλων των δικαιωμάτων τους και εξαιρούν το παρόν έργο από κάθε πράξη εξόρυξης κειμένων και δεδομένων.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΙΚΑΡΟΣ

Βουλής 4, 105 62, Αθήνα, Τ 210 3225152

www.ikarosbooks.gr – info@ikarosbooks.gr

Στους αδελφούς μου, Άλεξ και Χιούγκο,
που μου έμαθαν πως η αγάπη πετάει στους ουρανούς μας
όσο εύκολα διασχίζει και τις θάλασσες

ΤΟ ΝΗΣΙ

ΑΓΡΙΟΤΟΠΟΣ

ΔΕΝΤΡΟΣΗΠΙΤΟ
ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΤΖΟΥΡΑΣ

ΖΩΝΗ ΦΩΤΙΑΣ

ΑΡΕΝΑ
ΚΑΙ
ΣΤΑΔΙΟ
ΤΟΥ ΧΑΟΥΣ

ΩΔΙΚΗ
ΣΧΟΛΗ

ΑΕΤΟΦΩΛΙΑ

ΔΙΔΥΜΕΣ
ΒΕΛΑΝΙΔΙΕΣ

ΤΕΤΡΑΚΟΡΦΟ

ΖΩΝΗ ΑΕΡΑ

ΟΥΡΑΝΙΟ
ΔΑΣΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος	1
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: Η Γιορτή της Γης	4
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: Νέοι κανόνες	23
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: Καλή ηθοποιία	42
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: Δηλητήριο	58
ΚΕΝΑ: Το στοιχειωμένο σπίτι	78
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5: Η εξέγερση των αναβατών	86
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6: Η εκδίκηση του Ταξιάρχη	104
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7: Θυσία	127
ΚΕΝΑ: Παλιοί φίλοι, νέα κόλπα	153
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8: Η Κατάρρα του Σκελετού	161
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9: Ζαφείρι	187
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10: Η Κηδεμόνας του Νερού	206
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11: Οι Θάλαμοι	224
ΚΕΝΑ: Πρωτότυπα	242
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12: Η λέαινα και το κουτάβι	251
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13: Δήλωση συμμετοχής	264
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14: Γραμμές μάχης	283
ΚΕΝΑ: Γεννημένη αρχηγός	306
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15: Τα Προκριματικά	318
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16: Εξαφάνιση	345
ΚΕΝΑ: Σπίτι μου, σπιτάκι μου	364
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17: Αντίσταση	376
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18: Τα παιδιά προειδοποιούν	397

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19: Η αυλή του άυλου	412
ΚΕΝΑ: Χωρίς επιστροφή	429
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20: Διαπραγματεύσεις	437
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21: Μπλακ άουτ	459
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22: Το δεκατρία το τυχερό	478
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 23: Το Κύπελλο του Χάους	494
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 24: Αθάνατα μυστικά	508
ΚΕΝΑ: Ο αδερφός	521
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 25: Η ασημένια και ο χειριστής του άυλου	525
Επίλογος	532
Ευχαριστίες	534

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Μια αναβάτρια καλπάζει με τον άγριο μονόκερό της μέσα από ένα εγκαταλειμμένο νεκροταφείο.

Το κορίτσι είναι πετσί και κόκαλο, ο μονόκερος πιο πολύ σκελετός παρά ζωντανή σάρκα.

Περνούν ανάμεσα από τα μνήματα σαν τα βασανισμένα φαντάσματα των νεκρών που κείτονται κάτω από τα δέντρα. Ούτε το τρίξιμο από τις φυλλωσιές των δέντρων που ανήκουν στον αέρα, ούτε οι ψίθυροι από τα φύκια πάνω στους κορμούς πτοούν το κορίτσι και τον μονόκερο.

Πλάσματα του δάσους τρέχουν κάτω από ρίζες δέντρων της γης, μακριά από τον θυμό τους. Τα κόκκινα φύλλα θαμπώνουν μπροστά στο βάθος της κακίας τους.

Φτάνουν σ' ένα δέντρο, λευκό και στιλπνό όσο και τα κόκαλά τους.

Η Ορμή του Ξεφτεριού ακουμπά τη μουσούδα της στον φλοιό όπου είναι χαραγμένες οι λέξεις:

**ΠΑΝΣΕΛΑΗΝΟΣ ΤΗΣ ΙΣΗΜΕΡΙΑΣ
ΣΚΟΤΩΘΗΚΕ ΣΤΗ ΜΑΧΗ ΓΙΑ ΤΟ
ΚΥΗΕΛΛΟ ΤΟΥ ΧΑΟΥΣ**

Κι η Κένα Έβερχαρτ χαϊδεύει με τα δάχτυλα τα γράμματα του ονόματος της μητέρας της.

**ΕΡΙΚΑ ΕΒΕΡΧΑΡΤ
ΣΚΟΤΩΘΗΚΕ ΣΤΟΥΣ ΚΑΤΟΠΤΡΙΚΟΥΣ ΒΡΑΧΟΥΣ**

Η Κένα βγάζει ένα μαχαίρι από τη ζώνη της και με μια άγρια κραυγή επιτίθεται στο δέντρο του άλλου.

Ο λευκός φλοιός πέφτει σαν χιόνι, κομματιασμένος από το μαχαίρι, ώσπου οι Κατοπτρικοί Βράχοι να εξαφανιστούν και το Πέθανε να αντικατασταθεί με τη λέξη

ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΗΚΕ.

Μια ακόμα κραυγή θλίψης, κι η Κένα ανεβαίνει ξανά στον άγριο μονόκερό της.

Αρκεί αυτό. Το πτώμα της Έρικα δεν είναι εκεί. Ποτέ δεν ήταν εκεί.

Κι η Κένα έχει πολλή δουλειά μπροστά της.

Το Ξεφτέρι τρέχει όλο και πιο γρήγορα με την Κένα στη ράχη κάτω από τα πολύχρωμα δέντρα.

Αυτό το μέρος είναι ένα στοιχειακό μνημείο για έναν δεσμό που η ίδια δεν έχει.

Η Κένα ανήκει και στα πέντε στοιχεία.

Το Ξεφτέρι θα ζήσει για πάντα.

Όχι.

Πρέπει να ζήσουν για πάντα και οι δυο.

Τώρα πια η διάδοχος της Πλέκτριας έχει μόνο δύο πράγματα στο μυαλό της.

Την εκδίκηση. Και την αθανασία.

Γιατί η Κένα Έβερχαρτ δεν πρόκειται να νιώσει ανίσχυρη ποτέ ξανά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΓΗΣ

Ο Σκάνταρ Σμιθ κοιτούσε τις ακτίνες του ήλιου που έδυε να χορεύουν ανάμεσα στα θωρακισμένα δέντρα της Αετοφωλιάς. Από την πόρτα του δεντροσπίτου που μοιραζόταν με τους τρεις καλύτερους του φίλους άκουγε το γνώριμο χάος, καθώς προσπαθούσαν να ξεκινήσουν εγκαίρως για τη Γιορτή της Γης.

«Μπόμπι! Ακόμα δεν έχεις φορέσει το σακάκι σου!» φώναξε με απελπισία η Φλο Σεκόνι.

Ακούστηκε ένας γδούπος: οι μπότες της Μπόμπι Μπρούνα προσγειώθηκαν στο μεταλλικό πάτωμα. «Αρνούμαι να το βάλω μέχρι την τελευταία στιγμή – το πράσινο δεν μου πάει καθόλου».

«Ναι, ενώ το κίτρινο ταιριάζει τέλεια με τη φωτεινή σου προσωπικότητα», είπε σαρκαστικά ο Μίτσελ Χέντερσον.

«Αυτό τώρα δεν χρειάζεται», είπε η Φλο, κι ο Σκάνταρ υπέθεσε ότι η Μπόμπι είχε κάνει κάποια αγενή χειρονομία προς

τη μεριά του Μίτσελ. «Ξέρω ότι προτιμάς την εποχή του αέρα, Μπόμπι, αλλά πρέπει να φύγουμε τώρα αμέσως, αλλιώς θα χάσουμε ολόκληρη τη γιορτή».

«Κι εσένα τι σε νοιάζει τόσο πολύ;» είπε γκρινιάρικα η Μπόμπι. «Αφού σιχαίνεσαι την πολυκοσμία».

«Μα τις φουντωμένες φλόγες», αναφώνησε ο Μίτσελ. «Είχα ξεχάσει το σκίσιμο σ' αυτό το σακάκι. Ολόκληρος ο ώμος μου είναι έξω!»

«Μπορείς να φορέσεις το δικό μου», είπε με αθώο ύφος η Μπόμπι. «Εγώ θα μείνω με το κίτρινο–»

«Μίτσελ Χέντερσον, αν την αφήσεις να σου δώσει αυτό το πράσινο σακάκι, θα–»

«Θα τι, Φλο; Για πες μας!» φώναξε όλο ενθουσιασμό η Μπόμπι, κι αμέσως ακούστηκαν γέλια και τρεχαλητά.

Χαμογελώντας ο Σκάνταρ γύρισε και κοίταξε προς την πόρτα. «Ει! Είμαστε Ξεπεταρούδια πια – στην ουσία ολοκληρωμένοι αναβάτες». Μπήκε μέσα στο δεντρόσπιτο, αποφεύγοντας τελευταία στιγμή τη Φλο η οποία κυνηγούσε την Μπόμπι, η οποία κυνηγούσε τον Μίτσελ. «Αν συνεχίσετε έτσι, μπορεί να χρειαστεί να βρω τίποτε πιο ώριμους φίλους. Να διευρύνω το βεληνεκές μου λιγάκι».

Η Φλο, η Μπόμπι κι ο Μίτσελ έμειναν ξαφνικά ακίνητοι, αντάλλαξαν ένα βλέμμα μεταξύ τους... κι αμέσως όρμησαν στον Σκάνταρ, τον οποίο γκρέμισαν πάνω σε μια στοίβα πουφ, ουρλιάζοντας απ' τα γέλια.

«Λυπάμαι που σ' το λέω, αϋλάκο», είπε χαχανίζοντας η Μπόμπι, «αλλά κανέναν άλλον δεν σε θέλει».

Ο Σκάνταρ άφησε έναν δραματικό αναστεναγμό. «Άρα μάλλον θα πρέπει να υποστώ εσάς τους τρεις». Και για μια

ευτυχισμένη στιγμή, ξαπλωμένος εκεί πάνω στα πολύχρωμα πουφ, με τους φίλους του τριγύρω, ο Σκάνταρ μπόρεσε σχεδόν να προσποιηθεί πως ήταν καλά.

Κάποια στιγμή – ύστερα από πολλές ανταλλαγές και επιδι-ορθώσεις σακακιών– οι τέσσερις βρέθηκαν καβάλα στους μονόκερους τους να διασχίζουν τους πολυσύχναστους δρόμους του Τετράκορφου. Ο Σκάνταρ με τον Τυχερό Κατεργάρη είχε την Μπόμπι με τη Γερακινή Οργή στα αριστερά του, τον Μίτσελ με τη Γλυκοπόρφυρη Νύχτα στα δεξιά και τη Φλο με τον Αργυρόσπαθο μπροστά του, ενώ γύρω τους μια θάλασσα από Νησιώτες με πράσινα σακάκια κατευθύνονταν προς την Πλατεία των Στοιχείων.

«Θα έχει καθόλου πλάκα αυτή η γιορτή;» είπε η Μπόμπι.

«Τι εννοείς;» είπε η Φλο γυρνώντας το κεφάλι, καθώς ο Αργυρόσπαθος άρχισε να καλπάζει. Ο ασημένιος μονόκερος έμοιαζε να ανησυχεί όσο κι η αναβάτριά του μήπως τυχόν αργήσουν.

«Ε... τους χειριστές της γης δεν τους λες και ψυχή του πάρτι. Ενώ αν ήταν γιορτή του *αέρα*...»

«Μπόμπι, μπορείς να σταματήσεις να γκρινιάζεις πια για τις αλλαγές των εποχών;» είπε ο Μίτσελ, ενώ οι φτερούγες της Πορφυρής ακούμπησαν με του Κατεργάρη καθώς στριμώχτηκαν στο στενό δρομάκι.

Η Φλο φάνηκε λιγάκι θιγμένη. «Δεν είναι ότι δεν μας *αρέσουν* τα πάρτι – απλώς απαιτούν από μας περισσότερη προσπάθεια απ’ ό,τι για τους χειριστές του *αέρα*. *Εσείς* μπορείτε να μετατρέψετε σε πάρτι οποιαδήποτε περίσταση».

«Ααα, σ’ ευχαριστώ, Φλο!» είπε η Μπόμπι αληθινά συγκινημένη.

Ο Μίτσελ έσκασε ένα γελάκι. «Ναι, είμαι σίγουρος πως η Μπόμπι θα μετέτρεπε και κηδεία ακόμα σε πάρτι-»

Η Φλο έκανε νόημα στον Μίτσελ και η Μπόμπι ανασήκωσε το ένα φρύδι.

«Συγγνώμη, Σκάνταρ», είπε ο Μίτσελ με φωνή γεμάτη φρίκη. «Δεν το σκέφτηκα. Δεν εννοούσα...»

«Δεν πειράζει», είπε ο Σκάνταρ. «Αλήθεια. Εντάξει είμαι». Το ίδιο πράγμα έλεγε διαρκώς από τον Ιούνιο και μετά. Το ήξερε ότι κανένας δεν τον πίστευε, ωστόσο θα ήθελε καμιά φορά η τετράδα του να μην του συμπεριφέρεται τόσο πολύ σαν να έχει πεθάνει η μαμά του, να τον έχει προδώσει η αδελφή του και να κυνηγάνε τη θεία του. Γι' αυτό και λαχταρούσε τόσο πολύ τις στιγμές που απλώς έκαναν σαχλαμάρες όλοι μαζί· και για τον ίδιο λόγο αδημονούσε για τα γράμματα του πατέρα του.

Ο Ρόμπερτ Σμιθ εξακολουθούσε να γράφει στον γιο του πόσο περήφανος είχε νιώσει παρακολουθώντας τη Δοκιμασία του Αέρα, στο τέλος της τρίτης τους χρονιάς. Δεν ήξερε τίποτα για τα τρομερά γεγονότα που ακολούθησαν. Έτσι, όταν ο Σκάνταρ τού έγραφε, προσποιούνταν ότι ζούσε κανονικά στην Αετοφωλιά μαζί με την αδελφή του. Και φανταζόταν πώς θα ήταν αν η ιστορία που έλεγε στον μπαμπά του ήταν αληθινή.

«Πάντως, εμένα αυτό μια χαρά γιορτή μού φαίνεται», είπε ο Μίτσελ καθώς έφταναν στην Πλατεία των Στοιχείων, επιχειρώντας να ξαναπιάσει μια κανονική κουβέντα.

Πρώτη φορά κατάφερνε να πάει ο Σκάνταρ σε Γιορτή της Γης, και ποτέ του δεν είχε ξαναδεί την πλατεία τόσο όμορφη. Οι χειριστές της γης την είχαν μετατρέψει σε ένα λιβάδι με αγριολούλουδα μέχρι το γόνατο. Τα πολύχρωμα ανθάκια ξεπρόβαλλαν ανάμεσα από τα ψηλά χορτάρια, που έμοιαζαν να

μην παθαίνουν τίποτα από τα πόδια ανθρώπων και μονόκερων που τα πατούσαν. Όλος ο τόπος είχε μια ευωδιά φρεσκάδας, ενώ οι στάβλοι τριγύρω ανήκαν επίσης στο στοιχείο της γης: κάποιοι έμοιαζαν με σπηλιές κι ήταν γεμάτοι με πολύτιμα πετράδια, από τα οποία οι επισκέπτες μπορούσαν να διαλέξουν και να ζητήσουν να τους φτιάξουν κοσμήματα, ενώ άλλοι είχαν παρτέρια με λουλούδια και λαχανικά έτοιμα να κοπούν και να ψηθούν επιτόπου. Και βέβαια υπήρχαν και οι γνωστές δραστηριότητες για αναβάτες και μονόκερους που ήθελαν να διασκεδάσουν – μια διελκυστίνδα με ανθισμένα αναρριχώμενα φυτά, ένας στίβος με πελώριους μαγνήτες, ένας διαγωνισμός φιλόδοξων κατασκευών με άμμο. Ο Σκάνταρ ήδη διέκρινε ένα αντίγραφο του Εκκολαπτήριου, με τη στρογγυλή του πόρτα, τέλειο.

Ακούγοντας γύρω του τις κεφάτες κουβέντες των άλλων, ο Σκάνταρ ένιωθε ένα τσίμπημα ζήλιας. Πώς ήταν δυνατόν να μην είχε αλλάξει τίποτα γι' αυτούς, τη στιγμή που μόλις πριν από λίγες βδομάδες ο δικός του κόσμος είχε έρθει, οριστικά, τα πάνω κάτω; Η Έρικα Έβερχαρτ – η σκοτεινή φίλη του άυλου, η μεγαλύτερη εχθρός του Νησιού, η Πλέκτρια – ήταν νεκρή. Αλλά όσα διαφορετικά ονόματα και να της είχαν δώσει μέσα στα χρόνια, παρέμενε επίσης η μαμά του Σκάνταρ, και η απώλειά της ήταν πιο επώδυνη απ' όσο μπορούσε ποτέ να φανταστεί. Ακόμα και μετά απ' όσα είχε προξενήσει στο Νησί. Και στην αδελφή του. Και με την αδελφή του.

Οι τέσσερις τους ξεπέζεψαν – μέχρι κι η Μπόμπι φαινόταν γεμάτη θαυμασμό – και κοίταξαν γύρω τους. Ο Σκάνταρ έδιωξε τις σκοτεινές του σκέψεις. Ετοιμαζόταν να ρωτήσει μήπως κάποιος ήθελε να μοιραστούν λίγες ψητές πατάτες, όταν είδε να πλησιάζουν τρεις καθαλάρηδες από την Αετοφωλιά.

Ο Σκάνταρ τούς αναγνώρισε όλους. Ο Μάρκουσ, με την Τροχιά της Αμμοθύελλας, είχε εκλεγεί νέος αρχηγός της Λέσχης του Πετρίτη – της επίλεκτης ομάδας πτήσεων της Αετοφωλιάς. Δεξιά κι αριστερά του ο Μάρκουσ είχε τον Πάτρικ, επίσης μέλος της Λέσχης, με τον Απατηλό Κυκλώνα, και, παραδόξως, τη μικρή αδελφή της Μπόμπι, την Ίζαμπελ Μπρούνα, καβάλα στον ολοκαίνουργιο μονόκερό της, την Αγγελιοφόρο του Τσουνάμι.

Εύκολα καταλάβαινε κανείς τη συγγένεια ανάμεσα στην Μπόμπι και την Ίζα – είχαν κι οι δυο τις ίδιες τέλειες καστανές αφέλειες και το ίδιο μελαχρινό δέρμα. Αλλά η Ίζα είχε τα μαλλιά της μακριά, πιασμένα σε δυο νοικοκυρεμένες κοτσίδες, και μάτια πιο μεγάλα και πιο λαμπερά – σαν σε μια κατάσταση διαρκούς έκπληξης με ό,τι ζαβολιά είχε κάνει. Κι ενώ η Γερακινή είχε χρώμα ανοιχτό γκρι, η Αγγελιοφόρος ήταν λευκή σαν χιόνι.

«Ίζα!» είπε η Μπόμπι με τα δόντια σφιγμένα. «Τι δουλειά έχεις εσύ στη Γιορτή της Γης; Δεν επιτρέπονται οι Νεοσσοί!» Ο Σκάνταρ δεν είχε ξανακούσει την Μπόμπι να θυμίζει τόσο πολύ τη Φλο.

«Τς τς τς», έκανε η Ίζα. «Πάλι λάθος πληροφορίες έχεις, αγαπητή μου ερμάννα. Ο Ταξιάρχης άλλαξε τους κανόνες».

«Α». Η Μπόμπι φάνηκε αιφνιδιασμένη, αλλά έστρεψε την προσοχή της στον Μάρκουσ και τον Πάτρικ. «Οκέι, άλλη ερώτηση. Τι δουλειά έχουν δυο θηρευτές να κάνουν παρέα με έναν νεοσσό;»

«Δεν κάνουμε παρέα μαζί της», τη διόρθωσε ο Πάτρικ, και τα μεταλλαγμένα του μαλλιά σηκώθηκαν όρθια σαν να είχε μόλις πάθει ηλεκτροπληξία. «Απλώς αυτή δεν σταματάει να μας ακολουθεί».

«Αυστηρό, αλλά ακριβές», είπε η Ίζα χαϊδεύοντας τον λαιμό της Αγγελιοφόρου.

«Ίζα-» ξεκίνησε να λέει η Μπόμπι, αλλά σταμάτησε και πήρε βαθιά αναπνοή σαν να ήθελε να ηρεμήσει. Η Φλο την κοίταξε με ύφος επιδοκιμασίας. Από καιρό ενθάρρυνε την Μπόμπι να αλλάξει σελίδα στη σχέση με την αδελφή της, τώρα που βρισκόταν κι εκείνη στο Νησί. Το πρόβλημα ήταν -κι ο Σκάνταρ το αντιλήφθηκε από την πρώτη στιγμή που ήρθε η Ίζα στο Νησί- πως η αδελφή της Μπόμπι ήταν όντως πολύ, μα πάρα πολύ ενοχλητική.

«Ψάχνω ένα Ξεπεταρούδι», είπε ο αρχηγός Μάρκους, αγνοώντας τις δύο αδελφές. «Έναν χειριστή της γης, τον λένε Ελίας - είναι ο αναβάτης του Ληστρικού Μαγνήτη. Τον είδατε πουθενά;»

Κανείς δεν τον είχε δει.

«Υπάρχει κάποιο πρόβλημα;» ρώτησε η Φλο.

«Δεν είμαι σίγουρος», είπε ο Μάρκους με την ανησυχία γραμμένη στο πρόσωπό του. «Μετά τη Δοκιμασία του Χάους πολλοί φίλοι του Ελίας ανακηρύχθηκαν νομάδες. Ο Εκπαιδευτής Ουέμπ έχει μέρες να τον δει, κι ανησυχεί».

«Θα εμφανιστεί, ρε φίλε», είπε ο Πάτρικ καθησυχαστικά. «Και τότε θα μπορέσουμε να επιστρέψουμε στη συζήτηση για το πώς με *πρόδωσες* και διάλεξες τη Φεν για υπαρχηγό σου».

Ο Μάρκους βόγκηξε δήθεν απαυδισμένος, χαιρετήθηκαν και προχώρησαν παρακάτω. Η Μπόμπι άρπαξε το χαλινάρι της Αγγελιοφόρου πριν προλάβει η Ίζα να τους ακολουθήσει.

«Τι θα 'λεγες για λίγη παρέα, εσύ κι εγώ, σαν καλές αδελφούλες;» ρώτησε καταβάλλοντας τρομερή προσπάθεια να

ακουστεί ευγενική. «Να πάμε μαζί σε καμιά από τις σπηλιές με τα πετράδια; Να βρούμε και κάτι μπλε, σαν το στοιχείο σου;»

Η Ίζα σήκωσε τα μάτια σαν από πλήξη. Ο Σκάνταρ αναρωτήθηκε ποια από τις δύο αδελφές είχε ξεκινήσει αυτή τη συνήθεια.

Με το στομάχι του να γουργουρίζει, ο Σκάνταρ γύρισε προς τη Φλο και τον Μίτσελ, αλλά ο Μίτσελ ήδη κατευθυνόταν προς μια παρέα σιδεράδες που άκουγαν έναν βάρδο να τραγουδάει για τον θερισμό. «Είχα πει πως θα έβλεπα... Πάω λίγο να δω μήπως ο Τζέιμι...» Ο θόρυβος από τη γιορτή κατάπιε τη φωνή του Μίτσελ καθώς απομακρύνθηκε για να πάει να βρει τον φίλο του.

«Πατάτες;» ρώτησε ο Σκάνταρ τη Φλο, κι η ασημένια αφάνα της άστραψε καθώς κατένευσε όλο ενθουσιασμό.

Μπήκαν στην ουρά, κι ο Σκάνταρ είδε τον Ρεξ Μάνινγκ με διάφορα μέλη του Αργυρού Κύκλου γύρω του. Ο Σκάνταρ ένωσε ένα ρίγος στη ραχοκοκαλιά του βλέποντας στο ωχρό δάχτυλο του Ταξιάρχη το δαχτυλίδι της Νίνα Καζάμα. Ο Ρεξ είχε φανερώσει το αληθινό του πρόσωπο την ημέρα του θερινού ηλιοστάσιου, όταν φυλάκισε όσους χειριστές του άυλου μπόρεσε να βρει. Οι υπόλοιποι εκπαιδευτές από την Αετοφωλιά είχαν προστατέψει τον Σκάνταρ, που όμως πάντα ανησυχούσε για πόσο ακόμα θα επέτρεπε ο Ρεξ αυτή την προστασία.

«Γιατί κανείς δεν ερευνά τον θάνατο της Νίνα;» είπε ο Σκάνταρ γυρνώντας προς τη Φλο. «Είμαι σίγουρος πως ο Ρεξ τη σκότωσε. Πώς είναι δυνατόν να άφησαν έναν δολοφόνο να γίνει Ταξιάρχης; Εσένα σου έχει πει τίποτα ο Ρεξ; Για τη Νίνα; Ή για μένα; Ή για την Άγκαθα; Ή τι σχεδιάζει να κάνει σχετικά με το άυλο όταν-»